

Hogy gyógyítják a betegeket a Lipótmezőn?

Ugy, hogy agyonverik őket!

Érdemes volna egyszer csokorba összegyűjteni a magyar elmeegógyintézetek büneit, amelyeket az évek során át betegápolás címén elkövettek és amelyeknek nagy része megtorlatlan maradt. Az elmeegógyintézetek vezetőinek mindig meg van a kifogásuk: mi nem vagyunk hibásak, az ápolók követik el a gaszágokat. A helyzet csakugyan úgy áll, hogy csaknem kivétel nélkül minden elmeegógyintézetben tanulatlan, rosszul fizetett, elégedetlen ápolókat szabadítanak a szerencsétlen, tehetetlen betegekre, akik a brutálítások ellen sem védekezni, sem pedig panaszkodni nem tudnak. Az orvosok tudvalevően sohasem hisznek a panaszkodó elmebetegeknek, hanem az ápolókat kérdezik meg és minden szavukat vakon aláírják. Átlag minden hónapban produkálnak az elmekórházak olyan eseteket, amelyeknél aztán az ügyészségnek is dolga akad, de a lelketlen ápolók többnyire megmenekülnek a büntetés elől. Sohasem akad tanu, aki bizonyítani tudná, hogy mi történik a cellák zárt ajtóinak mögött. A lipótmezői tébolyda különösen vezet a brutális bánásmód terén.

A múlt év augusztus hónapjában történt, hogy a lipótmezői elmeegógyintézet közös férfi osztályának egyik betegét, Szabó István ötvennyolc éves temesvári kereskedőt egy reggelen súlyos sebekkel a földön fekvé halva találták cellájában. Az előző este az orvos rendelkezésére a beteget azért vitték be a cellába, mert kissé izgatott volt és melléje adták Szondi József huszonnyolc éves betegápolót. Másnap reggel, amikor benyitottak a cellába, az elmebajos Szabót halva találták. Rögtön felelősségre vonták Szondi József ápolót, aki azt vallotta, hogy a beteg ember az előző este fölmászott az ablakra, ő onnan le akarta venni, amikor azonban Szabóhoz nyult, ez leesett az ablakról és valószerűen ez az esés okozta halálát. Az elmeegógyintézet jelentést tett az ügyről a rendőrségnek, de akkor semmit sem vettek észre és az ápoló ellen nem indították meg az eljárást. A törvényszéki orvosok, Ajtay Sándor és Minnich Károly azonban megállapították, hogy Szabó Istvánnak *nyolc bordája eltört, a gyomor belső fala hat helyen megrepedt, csontjai össze voltak törve, továbbá veséje és mája szétrepedt.* Megállapították az orvosok azt is, hogy ezek a sérülések nem okozták volna a beteg rögtönös halálát, egy-két napig még elélt volna, hanem az elszívott fájdalomak következtében beállott idegmegrázkódás okozta a halálát. Az orvosok kétségtelenül megállapították, hogy a brutális ápoló összeverte az elmebajos Szabót és ez rémületében halt meg. Szondi József ápoló nem várta meg a vizsgálat eredményét, hanem időközben megszökött az intézetből és most, hogy bűnösségét megállapították, a rendőrség elrendelte országsgaztérte való körözését.

		Iktatószám	
		<h2>Budapestre vonatkozó újságcikkek</h2>	
Szerző		Társalványozás	
Cím		Tárgy	
Hogyan gyógyítják a betegeket a Lipótmezőn?		614.443	
Forrás:		Hely	
Népszava.		Idő	
Bp.		" 1915 "	
(Hely)		Személy	
1913 1/18		Helyszám	
(Idő)			
(Köt. v. fiz.)			
Oldalsz.			